

DECYZJA KOMISJI**z dnia 8 marca 2006 r.****w sprawie programu pomocy, który Włochy, Region Veneto, zamierzają uruchomić odnośnie interwencji mających na celu poprawę warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi**

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 639)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/642/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po zaproszeniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag, zgodnie z wyżej wymienionym artykułem ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 23 lutego 2000 r., zarejestrowanym dnia 28 lutego 2000 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej powiadomiło Komisję, na podstawie art. 88 ust. 3 Traktatu, o postanowieniach art. 35 ustawy regionalnej nr 5/2000 regionu Veneto ⁽²⁾ (zwanej dalej: „UR 5/2000”) ustanawiających pomoc na rzecz przetwarzania i obrotu produktami rolnymi.
- (2) W pismach, odpowiednio, z dnia 12 maja 2000 r., zarejestrowanym dnia 18 maja 2000 r., 1 sierpnia 2000 r., zarejestrowanym dnia 7 sierpnia 2000 r., 15 listopada 2000 r., zarejestrowanym dnia 16 listopada 2000 r. oraz 24 stycznia 2001 r., zarejestrowanym dnia 30 stycznia 2001 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji informacje uzupełniające, o które zwrócono się do władz włoskich w pismach z dnia 18 kwietnia 2000 r., 5 lipca 2000 r. i 21 września 2000 r., a także podczas dwustronnego spotkania, które miało miejsce 13 grudnia 2000 r.
- (3) Pismem z dnia 2 kwietnia 2001 r., Komisja poinformowała Włochy o decyzji o wszczęciu procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w kwestii przedmiotowej pomocy.
- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag na przedmiotowy temat.
- (5) Władze włoskie przedstawiły uwagi dotyczące przedmiotowych środków w pismach z dnia 12 czerwca 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 12.5.2001, str. 2.⁽²⁾ Ustawa regionalna Veneto nr 5 z dnia 28.1.2000, Postanowienie ogólne w sprawie ponownego finansowania i zmiany ustaw regionalnych odnośnie ustalania budżetu rocznego i wieloletniego regionu (ustawa budżetowa 2000).⁽³⁾ Patrz przypis 1.

i 22 czerwca 2001 r. Komisja nie otrzymała żadnych innych uwag od zainteresowanych stron trzecich.

II. OPIS

- (6) Artykuł 35 UR nr 5/2000 ustanawia pomoc państwa, mającą na celu poprawę warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi, przeznaczoną dla projektów przedsiębiorstw rolno-przemysłowych, które złożyły wniosek o finansowanie na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 951/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie poprawy warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi ⁽⁴⁾ w czasie trwania programu w latach 1994-1999 ⁽⁵⁾. Niektóre z tych przedsiębiorstw podjęły zdecydowane działania, ale nie zostały dopuszczone do korzystania z pomocy publicznej ze względu na brak środków finansowych.
- (7) Zgodnie z uchwałą Giunta regionale (Regionalnego organu wykonawczego) nr 4202 z dnia 14 września 1993 r., w wyżej wspomnianym okresie zainteresowane przedsiębiorstwa mogły składać wnioski o finansowanie takich projektów do właściwych organów regionalnych (Giunta – Wydział rolnictwa i stosunków z EWG) do dnia 30 kwietnia i 30 września każdego roku, o dopuszczenie ich projektów do programu. Pod koniec procedury mającej na celu selekcję projektów, właściwe organy sporządzały listę kandydatów z każdego roku i powiadamiały potencjalnych beneficjentów o „dopuszczeniu do finansowania” za pośrednictwem uchwały dotyczącej zatwierdzenia listy kandydatów, przyjętej przez Giunta regionale i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Regionu. Przedsiębiorstwa, których projekty inwestycyjne nie zostały przyjęte otrzymywały natomiast pismo zawierające uzasadnienie decyzji o niedopuszczeniu do udziału w programie.
- (8) Publikacja w Dzienniku Urzędowym Regionu uchwały dotyczącej zatwierdzenia wyżej wymienionej listy kandydatów była równoznaczna, w opinii władz włoskich (zgodnie z ustawą o ogłaszaniu aktów ⁽⁶⁾), z powiadomieniem przez administrację publiczną zainteresowanych o dopuszczeniu wniosków o finansowanie przedstawionych projektów, co, według tych samych władz,

⁽⁴⁾ Dz.U. L 142 z 2.6.1997, str. 22.⁽⁵⁾ Zatwierdzenie programu operacyjnego dla regionu Veneto było przedmiotem decyzji Komisji z dnia 2 października 1996 r.⁽⁶⁾ Ustawa nr 241 z 7.8.1990, Dziennik Urzędowy [Regionu], seria główna Nr 192 z 18.8.1990, zawierająca „Nowe normy w sprawie postępowania administracyjnego oraz prawa dostępu do dokumentów administracyjnych”.

powodowało, że przedsiębiorstwa znajdujące się na liście kandydatów dopuszczonych miały prawo spodziewać się przyznania pomocy.

- (9) Według władz włoskich, inwestycje mogły być realizowane dopiero po uprzednim powiadomieniu o zatwierdzeniu dopuszczalności kosztów projektu i po złożeniu wniosku o finansowanie⁽⁷⁾.
- (10) Listy miały być sporządzane w odstępach półrocznych do momentu wyczerpania środków określonych w Regionalnym Programie Operacyjnym Veneto (w dalszej części zwanym: RPO Veneto). Na mocy uchwały nr 4102⁽⁸⁾ przyjętej przez Giunta regionale dnia 23 listopada 1999 r., została opublikowana ostateczna lista wniosków złożonych do dnia 14 lipca 1999 r. Dostępne środki finansowe wyczerpały się zanim sfinansowano wszystkie projekty figurujące na liście. Pewna liczba projektów nie została sfinansowana, mimo że wraz z publikacją zostały one dopuszczone do finansowania.
- (11) W obliczu takiej sytuacji, zostały uruchomione różne źródła finansowania (na przykład środki pochodzące z nadsubskrypcji, fundusze agromonetarne oraz fundusze z tytułu art. 29 ustawy regionalnej nr 88 z dnia 31 października 1980 r.⁽⁹⁾) tak, że na 150 projektów uznanych za dopuszczone i figurujących na ostatniej liście do sfinansowania pozostało 36 projektów.
- (12) Artykuł 35 UR 5/2000 przewiduje finansowanie dokładnie 36 projektów, które nie mogły skorzystać z pomocy publicznej w czasie trwania programu tj. w latach 1994-1999, a które znajdowały się na liście projektów dopuszczonych, a w przypadku kilku z nich działania zostały już rozpoczęte.
- (13) Budżet przewidziany na pokrycie pomocy wynosi 5 miliardów ITL (2 582 284 EUR), ale władze włoskie potwierdziły, że jeśli w przyszłości zostaną udostępnione dalsze środki finansowe, to zostaną one przeznaczone na kolejną pomoc dla tych samych projektów. Taki system miałby obowiązywać do czasu wyczerpania dostępnego budżetu (wskazanego początkowo lub zwiększonego w późniejszym czasie).
- (14) Przewidzianej pomocy nie można by kumulować z inną pomocą o tym samym przeznaczeniu.
- (15) Pomoc regionalna ma charakter nadzwyczajny i jest ograniczona w czasie; dotyczy ona inicjatyw, które w momencie ich zatwierdzenia poprzez publikację na liście spełniały wymogi obowiązujące w sektorze i zalecenia, o których mowa w RPO Veneto zatwierdzonym przez Komisję, a także w decyzji Komisji 94/173/WE z dnia 22 marca 1994⁽¹⁰⁾, która ustala kryteria wyboru odnośnie inwestycji mających na celu poprawę warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi i leśnymi, i która

uchyla decyzję 90/342/EWG oraz w rozporządzeniu nr 951/97, na podstawie którego władze regionalne zatwierdziły przedłożone wnioski.

- (16) Ponadto, władze włoskie uściśliły, że, mimo iż chodziło o program przewidziany na lata 1994-1999, w tym przypadku zgodność projektów ze wspólnym rynkiem miała być oceniana przy zastosowaniu Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa⁽¹¹⁾ (zwanym dalej „Wytycznymi”), zważywszy że tryb postępowania w przypadku pomocy państwa, który stanowi przedmiot niniejszego dokumentu został notyfikowany po wejściu w życie Wytycznych. W szczególności, władze zobowiązały się do przestrzegania warunków, wymogów i zaleceń, o których mowa w punkcie 4.2 Wytycznych, który brzmi:
- a) wskaźnik pomocy nie może przekroczyć 40 % kwalifikujących się inwestycji,
  - b) wykluczona jest pomoc dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej,
  - c) dla uznania za dopuszczone, przedsiębiorstwa muszą spełnić podstawowe wymagania w zakresie ochrony środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, przy czym może zostać przyznana pomoc, która pozwoli przedsiębiorstwu dostosować się do nowych podstawowych wymagań w zakresie ochrony środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt,
  - d) władze regionalne miałyby za zadanie sprawdzić czy istnieją naturalne rynki zbytu dla produktów wytwarzanych przez dane przedsiębiorstwo, pozyskując i weryfikując umowy o obrocie tymi produktami.
- (17) Jeśli chodzi o kwestie, o których mowa w lit. b), c) i d) pkt 16, władze włoskie poinformowały, że dostosują się do zaleceń Planu rozwoju obszarów wiejskich dla Regionu Veneto 2000-2006 (zwanego dalej: „PROW Veneto”) ⁽¹²⁾. Pomoc zostałaby wypłacona jako wkład w formie dotacji kapitałowej, w wielkości nie większej niż 40 % kosztów kwalifikujących się poddanych dokładnej weryfikacji, przy jednoczesnym przestrzeganiu warunków, wymogów i zaleceń, o których mowa w pkt 4.2 Wytycznych. Obciążenia wynikające z wprowadzenia w życie postanowień artykułu w całości spoczywają na Regionie i zabronione jest jakiegokolwiek kumulowanie przedmiotowej pomocy z innym aktualnie obowiązującym programem pomocy.

- (18) Do skorzystania z pomocy nie zostaną dopuszczone projekty, które nie stosują się do zakazów lub ograniczeń ustanowionych przez wspólne organizacje rynkowe, lub które dotyczą wytwarzania i obrotu produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne.

⁽⁷⁾ Na mocy art. 11 ustawy regionalnej nr 1 z dnia 8 stycznia 1991 r. (notyfikowanego Komisji jako pomoc państwa nr N100/91, zatwierdzonego przez Komisję decyzją SG [91] D/7024), realizacja inicjatyw, odnośnie których występuje się o interwencję publiczną z jakiegokolwiek tytułu, musi się rozpocząć po złożeniu wniosku.

⁽⁸⁾ Dz.U. Regionu Veneto nr 112 z 28.12.1999.

⁽⁹⁾ Ta ustawa ustanawia pomoc dla struktur zajmujących się waloryzacją i ochroną produkcji rolnej i zootechnicznej (pomoc zatwierdzona poprzez komunikat Komisji nr 16065 z dnia 17 października 1980 r.).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 79 z 23.3.1994, str. 29.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 19.

⁽¹²⁾ Zatwierdzony przez Komisję decyzją nr C (2000) 2904 z dnia 29 września 2000 r.

III. ARGUMENTY PODNIESIONE PRZEZ KOMISJĘ W MOMENCIE WSZCZĘCIA PROCEDURY

- (19) Komisja wszczęła procedurę, o której mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu, ponieważ miała wątpliwości co do zgodności z zasadami wspólnego rynku nowego programu pomocy w przypadku pomocy ustanowionej na mocy postanowień art. 35 UR 5/2000.
- (20) Wątpliwości powstały, ponieważ pomoc mogła zostać udzielona również przedsiębiorstwom, które w przeszłości już zrealizowały inwestycje przewidziane w projekcie, w sprawie którego złożyły wniosek o finansowanie w ramach programu przewidzianego na lata 1994-1999, czyli w ramach programu pomocy współfinansowanej.
- (21) Komisja nie mogła więc wykluczyć, w momencie wszczęcia procedury, że będzie chodziło o przyznanie pomocy działającej z mocą wsteczną dla działań już zrealizowanych przez beneficjenta, czyli pozbawionej niezbędnego elementu motywującego, i że będzie ona miała charakter pomocy operacyjnej, której jedynym celem będzie finansowe odciążenie beneficjenta.
- (22) Na mocy pkt 3.5 i 3.6 Wytucznych, aby mogły zostać zakwalifikowane jako zgodne z zasadami wspólnego rynku, środki przedmiotowej pomocy muszą zawierać element motywujący lub wymagać rekompensaty ze strony beneficjenta⁽¹³⁾.
- (23) Notyfikowany program pomocy zdawał się więc wchodzić w zakres stosowania pkt 3.5 i 3.6 Wytucznych. Istotnie, na podstawie dostępnych informacji, w momencie wszczęcia procedury, Komisja nie stwierdziła, że uzasadnienie przedstawione przez władze włoskie było wystarczające, by udowodnić istnienie, ani w ramach programu pomocy przyznawanej w latach 1994-1999, ani w ramach notyfikowanego programu pomocy, elementu prawnie obowiązującego w stosunku do (potencjalnych) beneficjentów, który mógłby doprowadzić do wystąpienia (i uzasadnić istnienie) uzasadnionych oczekiwań ze strony beneficjentów, a tym samym stanowić wystarczający element motywujący do rozpoczęcia działań.
- (24) Komisja stwierdziła, że ani „ustawa o ogłaszaniu aktów”⁽¹⁴⁾,
- ani pisma wysłane zainteresowanym przez władze regionalne w celu potwierdzenia otrzymania wniosku o finansowanie⁽¹⁵⁾, ani też istnienie „praktyki”, w oparciu o którą władze regionalne przyznawały oczekiwane finansowanie projektom, które po uprzedniej ocenie i na mocy uchwały przyjętej przez Giunta regionale, zostały wpisane na listę projektów kwalifikujących się do finansowania ze środków publicznych nie mogły doprowadzić do tego, że przedsiębiorstwa znajdujące się na liście miałyby podstawy do tego, by oczekiwać, że będą mogły skorzystać z finansowania przewidzianego na okres 1994-1999.
- (25) Komisja uważa, że nie istnieje żaden prawny element wiążący władze regionalne w stosunku do wniosków o finansowanie uważanych za kwalifikujące się i wpisane na listę opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Regionu w latach 1994-1999, w związku z czym nie ma podstaw do uzasadnionych oczekiwań ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw. Brak takiego elementu motywującego potwierdzają poniższe obserwacje: przedsiębiorstwa dopuszczone do finansowania, z braku konkretnego finansowania ze strony właściwych władz, nie podjęły działań, by wyegzekwować swoje prawa, które Region uważa za nabyte, szczególnie poprzez odwołanie się do wewnętrznego prawa administracyjnego danego państwa. Według Komisji nie zostały złożone pozwy, ponieważ – z braku prawnego obowiązku, wiążącego władze regionalne – starający się beneficjenci nie mieli prawa domagać się wypłaty pomocy.
- (26) Komisja wyraziła wątpliwość co do faktu, czy pomoc przeznaczona na pokrycie kosztów poniesionych przed uzyskaniem potwierdzenia o zaakceptowaniu projektu mogłaby jeszcze zostać uznana za pomoc przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu. Zgodnie ze stałą praktyką Komisji, potwierdzoną przez Trybunał Sprawiedliwości⁽¹⁶⁾, pomoc może zostać uznana za przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych tylko w przypadku, gdy Komisja jest w stanie udowodnić, że bez takiej pomocy w warunkach panujących na rynku osiągnięcie zamierzonego celu nie byłoby możliwe dla przedsiębiorstw korzystających z pomocy i samodzielnie podejmujących działania. W tym przypadku, przedsiębiorstwa najwyraźniej zrealizowały inwestycje bez korzystania z pomocy.
- (27) Kolejny punkt, który zdaniem Komisji budził wątpliwości co do obecności elementu motywującego, dotyczy sporządzenia list. Uchwała nr 4202 z 1993 r. przyjęta przez Giunta regionale stanowi, że wnioski mają zostać złożone na ręce Giunta regionale do 31 stycznia i do 30 września każdego roku; następnie zostaje sporządzona lista przedłożonych wniosków, a zainteresowani muszą zostać

⁽¹³⁾ Patrz w szczególności następujące przypadki: C1/98 (ex N750/B/95) dotyczący programu pomocy państwa ustanowionego przez Włochy na rzecz produkcji, przetwarzania i obrotu produktami, o których mowa w załączniku I do Traktatu WE (ustawa Regionu Sycylii nr 68 z dnia 27 września 1995 r.); C 36/98 dotyczący programu pomocy, który Włochy zamierzają uruchomić na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw, które działają w regionach Celu 1; C 70/98 dotyczący programu pomocy notyfikowanego przez Włochy (Region Marchii) dotyczącego zmian w Dokumentie jednolitym odnośnie planowania na lata 1994-99 pomocy ze wspólnotowych funduszy strukturalnych dla regionów Celu 5b.

⁽¹⁴⁾ Patrz przypis 6.

⁽¹⁵⁾ Władze włoskie ograniczyły się do dostarczenia kopii pisma (z dnia 1 kwietnia 1999 r.) sporządzonego przez organ administracyjny Regionu Veneto, w którym informowano jednego z potencjalnych beneficjentów o otrzymaniu jego wniosku przez konkretny departament (odpowiedzialny za pomoc strukturalną w sektorze rolno-przemysłowym) dla celów zwyczajowej analizy techniczno-administracyjnej. Taki komunikat jest konieczny na mocy ustawy o ogłaszaniu aktów wydanych przez administrację publiczną (patrz przypis 6).

⁽¹⁶⁾ Patrz w szczególności wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 17 września 1980 r. w sprawie C-730/79 Philip Morris przeciwko Komisji, Rec. [1980], str. 2671.

powiadomieni w przypadku, gdy ich wnioski nie zostały dopuszczone ze względu na niespełnienie przewidzianych wymogów. Jeśli mechanizm zostałby w taki właśnie sposób interpretowany, można by wyciągnąć wniosek, że sporządzenie co pół roku listy pozwoliłoby władzom regionalnym na dokonanie dokładnych, okresowo aktualizowanych, obliczeń dostępnych środków, co pozwoliłoby uniknąć ogłaszania nowych konkursów i przyjmowania nowych wniosków, których nie można by dopuścić ze względu na brak wystarczających środków.

- (28) Kolejnymi aspektami, które zdaniem Komisji wzbudzały wątpliwości co do obecności elementu motywującego są: dotacja finansowa przewidziana przez art. 35 przedmiotowej ustawy, intensywność i dokładna wysokość pomocy. Środki budżetowe ogłoszone przez Region, w kwocie 5 miliardów ITL = 2,5 miliona EUR, wystarczyłyby na pokrycie zaledwie niewielkiej części kosztów już poniesionych przez beneficjentów (około 70 miliardów ITL = 35 milionów EUR); dlatego też niezrozumiałe jest dlaczego rząd włoski określił, że „wkład w formie dotacji kapitałowej nie przekroczy zatwierdzonych kwalifikujących się wydatków”, ponieważ – na podstawie informacji dostępnych Komisji – intensywność pomocy zdaje się być niższa niż 10 %⁽¹⁷⁾. Fakt, że władze włoskie uważają, że tak niski wskaźnik pomocy wystarczy, by zagwarantować efekt motywujący, podczas gdy w ramach Regionalnego Planu Operacyjnego w latach 1994-1999 uznano, że dla takiego samego typu projektów konieczny jest znacznie wyższy wskaźnik pomocy⁽¹⁸⁾, stanowi dodatkowy dowód świadczący o braku efektu motywującego w wypadku projektów, które mają być objęte pomocą.
- (29) Ponadto, ostatnie uzupełnienie informacji (zarejestrowane dnia 30 stycznia 2001 r.) dostarczyło dane, które nie zgadzają się z danymi przekazanymi poprzednio:
- przede wszystkim, na ostatecznej liście miałyby się znaleźć 134 projekty uznane za dopuszczone do finansowania, a nie 150; do sfinansowania pozostałoby 36 takich projektów;
  - ponadto, istnieją pewne sprzeczności w odniesieniu do dokładnej wysokości inwestycji zrealizowanych przez beneficjentów: według najnowszych danych chodzi o 120 081 milionów LIT, a nie o 70 000 milionów, jak poprzednio ogłoszono.
- (30) Jeszcze jedną kwestią do wyjaśnienia był czas trwania programu pomocy: władze włoskie początkowo zadeklarowały, że środek pomocy ma mieć charakter nadzwyczajny i ograniczony w czasie (patrz pkt 15). Jest to jednak sprzeczne z innymi deklaracjami tych samych władz⁽¹⁹⁾ co do możliwości dopasowania przyszłego finansowania do tych samych projektów. W początkowym komunikacie oświadcza się, że „jeśli po przeprowadzeniu dodatkowego badania wniosków, okażą się konieczne dodatkowe fundusze, to zostaną one przyznane w ściśle określonych granicach tak, aby objąć wnioski pozostające z okresu poprzedniego programu na lata 1994-1999”. W tym celu, same władze regionalne zobowiązały się do notyfikowania

przypadków, które nie spełniają wymagań, by zostać włączone w zakres zastosowania zasady 20 %, o której mowa w komunikacie Komisji nr 54/94/D24823 (z dnia 22 lutego 1994 r.). Taka możliwość uzyskania dodatkowych funduszy, wraz z ewentualnymi metodami dokonywania płatności, nigdy nie były przedmiotem informacji uzupełniających ze strony władz regionalnych i zdają się być sprzeczne z informacjami o jednorazowym charakterze omawianej pomocy.

- (31) Wreszcie władze włoskie stwierdziły, że projekty, dla których wnioski zostały złożone i zaakceptowane w czasie trwania programu w latach 1994-1999, ale w przypadku których prace nie zostały jeszcze rozpoczęte, miałyby zostać sfinansowane w ramach nowego Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich dla regionu Veneto 2000-2006, po uprzednim zbadaniu zgodności w świetle nowych wspólnotowych ram dla sektora rolnictwa. Takie stwierdzenie trudno jednak pogodzić z danymi odnoszącymi się do ostatecznej głównej listy (czyli tym samym odnoszącymi się do wniosków dopuszczonych do finansowania), przekazanych wraz z najnowszymi uzupełnieniami informacji (zarejestrowanymi dnia 30 stycznia 2001 r.). Spośród wszystkich 134 projektów dopuszczonych, 20 zostało sfinansowanych z funduszy agromonetarnych, 10 z tytułu nadsubskrypcji, 54 na mocy ustawy regionalnej nr 88/80, 4 na mocy rozporządzenia z mocą ustawy nr 173/98, a 10 zostało unieważnionych. Na podstawie tych danych pozostaje do sfinansowania tylko 36 projektów: mimo że można by przewidzieć finansowanie w ramach nowego Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2000-2006, nie jest jednak jasne, do których „wniosków pozostałych z poprzedniego okresu trwania programu” odwołują się władze włoskie.
- (32) Komisja zastrzegła sobie prawo do zbadania kwestii wykorzystania pomocy agromonetarnej i pomocy pochodzącej z nadsubskrypcji: wykorzystanie takich źródeł mogłoby zostać uznane za nadużycie decyzji upoważniającej do zatwierdzenia pomocy albo nawet mogłoby nie zostać notyfikowane Komisji.

IV. UWAGI WŁOCH ORAZ ZAINTERESOWANYCH STRON

- (33) Pismem z dnia 22 czerwca 2001 r. Włochy przekazały służbom Komisji swoje uwagi dotyczące pomocy będącej przedmiotem niniejszego dokumentu w następstwie decyzji o wszczęciu procedury na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu. Komisja nie otrzymała żadnych uwag od innych zainteresowanych stron.
- (34) W odpowiedzi władze włoskie przede wszystkim ponownie przeanalizowały procedurę administracyjną zastosowaną w odniesieniu do przyznawania pomocy w czasie trwania programu w latach 1994-1999, by pokazać, że sama procedura powodowała powstanie elementu prawnie wiążącego w stosunku do (potencjalnych) beneficjentów, który mógłby doprowadzić do wystąpienia (i uzasadnić istnienie) uzasadnionych oczekiwań ze strony beneficjentów, a tym samym stanowić wystarczający element motywujący do rozpoczęcia działań przed otrzymaniem pomocy. Zgodnie z opisem przedstawionym w fazie poprzedzającej wszczęcie procedury, władze włoskie stwierdziły, że przedsiębiorstwa, raz wpisane na ostateczną

⁽¹⁷⁾ Kwota 5 miliardów LIT oddanych do dyspozycji Regionu stanowi mniej niż 10 % całości inwestycji zrealizowanych przez beneficjentów (70 mld LIT).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie nr 951/97 dopuszczało wskaźnik pomocy do 55 % w przypadku inwestycji zrealizowanych poza regionami Celu 1.

⁽¹⁹⁾ Patrz pkt 9 pisma odnośnie wszczęcia procedury.

listę podmiotów dopuszczonych do korzystania z pomocy w sektorze rolno-spożywczym, oczekiwały na środki z budżetu Regionu. W miarę jak udostępniane były niezbędne środki (pochodzące albo z budżetu Regionu, na mocy art. 29 ustawy regionalnej nr 88/1980, albo z RPO Veneto – rozporządzenie Rady (EWG) nr 866/90 z dnia 29 marca 1990 r. w sprawie poprawy warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi⁽²⁰⁾ oraz rozporządzenie nr 951/97, albo z budżetu państwa – z nadsubskrypcji i funduszy agromonetarnych), organy regionalne wybierały z ostatecznej listy, w drodze aktu administracyjnego *ad hoc*, przedsiębiorstwa, którym przyznane zostawały środki, przy zastosowaniu kryterium priorytetu i preferencji, wybierając przede wszystkim przedsiębiorstwa, które w swoich wnioskach wykazywały całkowite wykorzystanie dostępnych środków.

- (35) W taki sposób Region dysponował serią projektów gotowych do wprowadzenia w życie, jak tylko pojawią się dostępne środki. Władze regionalne uważają, że wcześniejsze sporządzenie listy projektów dopuszczonych, nawet w przypadku braku natychmiastowo dostępnych środków i konieczności przesunięcia w czasie wypłaty konkretnych środków, nie jest sprzeczne z żadną normą wspólnotową.
- (36) Artykuł 35 UR 5/2000 mógłby mieć zastosowanie, zdaniem właściwych organów, w przypadku 36 projektów/przedsiębiorstw pozostałych na liście. Te pozostałe projekty/przedsiębiorstwa zostały poddane nowemu badaniu i w przypadku dwóch z nich rozpoczęto działania mające na celu wycofanie wniosków jako niezgodnych z Wytocznymi. Właściwe organy potwierdzają ponadto, że 15 przedsiębiorstw złożyło wnioski zgodnie z PROW dla Regionu Veneto 2000-2006 – Środek 7 (Poprawa warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi) – rezygnując z poprzednich roszczeń w przypadku przyznania im finansowania w czasie trwania nowego programu w latach 2000-2006. Region nie wyklucza, że inne przedsiębiorstwa wycofają swe projekty, ponieważ z różnych powodów nie będą już zainteresowane ich realizacją. Dlatego też liczba potencjalnych beneficjentów przedmiotowej pomocy okazałaby się mniejsza niż na liście początkowej.
- (37) Władze włoskie uważają, że opinia wyrażona przez Komisję w przytoczonym piśmie mówiącym o wszczęciu procedury zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu, nie jest zasadna z prawnego punktu widzenia i jest sprzeczna z praktyką Komisji.
- (38) Komisja wszczęła procedurę dotyczącą przedmiotowej pomocy, ponieważ pomoc ta mogłaby zostać również przyznana tym przedsiębiorstwom, nadal obecnym na liście, które rozpoczęły lub zrealizowały inwestycje po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy w ramach programu przewidzianego na okres 1994/1999. Komisja uważa, że z braku prawnie uzasadnionego zobowiązania Regionu w stosunku do potencjalnych beneficjentów, pomoc przyznana z mocą wsteczną pozbawiona jest niezbędnego elementu motywującego i dlatego staje się pomocą operacyjną, niezgodną z zasadami wspólnego rynku.
- (39) Władze włoskie twierdzą, że zarówno punkt 3.6 Wytocznym⁽²¹⁾, jak i zastosowanie przypisane mu przez Komisję⁽²²⁾, sprawiły, że wraz ze złożeniem wniosku na ręce właściwych organów, przedsiębiorstwa starające się o pomoc zaczęły żywić uzasadnione oczekiwania dotyczące przyznania pomocy. Jedną z okoliczności towarzyszących tej sprawie jest sama uchwała Giunta regionale nr 4202/93, która, ustalając sposób składania wniosków i sporządzania list oraz odwołując się do postanowień ustawy regionalnej nr 1/1991⁽²³⁾, zapewniała potencjalnym beneficjentom dopuszczalność do finansowania ze środków publicznych inwestycji rozpoczętych po złożeniu wniosku, ale przed podjęciem decyzji o przyznaniu pomocy. Ponadto, uzasadnione poczucie gwarancji, powstałe w momencie złożenia wniosku, wzmocnione zostało jeszcze przez fakt umieszczenia kandydata na liście podmiotów dopuszczonych do finansowania.
- (40) Co więcej, potencjalni beneficjenci pomocy, świadomi, że złożyli swoje wnioski w sposób poprawny i że spełniają wymogi wymagane z urzędu, mieli uzasadnione powody, by oczekiwać akceptacji swoich wniosków, co potem zostało potwierdzone poprzez umieszczenie ich na liście, mimo że musieli jeszcze czekać na decyzję o przyznaniu pomocy.
- (41) Władze włoskie przypominają również, że praktyką Komisji jest przedłużanie czasu trwania programu pomocy już raz zatwierdzonego, by umożliwić realizację obranych celów⁽²⁴⁾, czego zresztą domagają się władze krajowe przedstawiając program pomocy do ustanowienia na mocy art. 35 przedmiotowej UR 5/2000. Innymi słowy, zdaniem władz włoskich, taka pomoc byłaby zgodna z Traktatem, gdyby została przyznana przed wpływem 1999 r., czyli przed wygaśnięciem programu lub programów, w ramach których zostały złożone wnioski o taką pomoc.
- (42) Władze krajowe wyjaśniają, że zgodnie z włoskim prawem administracyjnym, można zwrócić się do sądu administracyjnego w celu zakwestionowania aktów administracji publicznej nie tylko tych naruszających prawo podmiotowe, ale również tych, które naruszają uzasadnione interesy. Poprzez uzasadnione interesy rozumie się interesy osób prywatnych związane z poprawnym korzystaniem z władzy ze strony organów administracji publicznej zarówno w kwestii oczekiwań dotyczących rozszerzenia

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 91 z 6.4.1990, str. 1.

⁽²¹⁾ Punkt 3.6 Wytocznym przewiduje, że „pomoc udzielona z mocą wsteczną odnośnie działań już rozpoczętych przez beneficjenta nie przedstawia sobą niezbędnego elementu motywującego i dlatego należy ją uważać za pomoc operacyjną, ponieważ jej jedynym celem jest finansowe odciążenie beneficjenta. W przypadku wszystkich systemów pomocy, za wyjątkiem tych o charakterze wyrównawczym, należy zakazać udzielania pomocy na rzecz działań już rozpoczętych lub podjętych zanim wniosek o finansowanie został przedstawiony odpowiednim władzom.”

⁽²²⁾ Decyzja z dnia 28 listopada 2000 r., SG(2000) D/108799 (Pomoc nr 226/2000), z dnia 13 marca 2001 r., SG(2001) D 286857 (Pomoc nr 729/a/2000), z dnia 28 lutego 2001 SG(2001) D/286508 i z dnia 04 sierpnia 2000 r. SG(2000) D/105958.

⁽²³⁾ Artykuł 11 wyżej wspomnianej ustawy przewiduje, że „realizacja inicjatyw zawartych w planie działalności przedsiębiorstwa [...] może mieć miejsce również przed postępowaniem mającym na celu rozdzielanie środków, jeśli tylko została ona rozpoczęta po złożeniu wniosku o przyznanie takich środków [...]”.

⁽²⁴⁾ Pomoc nr 63/2001 i pomoc nr 24/2001.

sferę prawnej osób prywatnych (interesy roszczeniowe), jak i w kwestii poprawnego stosowania zobowiązań proceduralnych na nią nałożonych (interesy proceduralne) zwłaszcza na mocy ustawy o ogłaszaniu aktów. Zgodnie z orzecznictwem włoskiego Sądu Kasacyjnego⁽²⁵⁾ osoba prywatna może zwrócić się do sądu administracyjnego nie tylko po to, aby uzyskać unieważnienie aktu administracji publicznej naruszającego jej uzasadnione interesy albo prawo podmiotowe, ale również po to, aby uzyskać zatwierdzenie oczekiwanego środka oraz odszkodowanie za szkody wywołane przez zastosowanie lub niezastosowanie danego aktu.

- (43) W badanym przypadku uzasadnione interesy kandydatów (do finansowania ze środków publicznych) figurujących na liście ma charakter roszczeniowy, ponieważ odnosi się do uzasadnionych oczekiwań związanych z rozszerzeniem ich sfery prawnej na mocy procesu przyznawania pomocy.
- (44) Na podstawie wyżej wspomnianego orzecznictwa włoskiego Sądu Kasacyjnego władze włoskie nie wykluczają, że sąd administracyjny, który będzie rozpatrywał sprawę, nakaze organom administracji regionalnej wypłacić odszkodowanie.
- (45) Władze włoskie uważają, że żadne z przedsiębiorstw dopuszczonych do finansowania nadal pozostających na liście nie zwróciło się jeszcze do sądu administracyjnego o rozpatrzenie słuszności uzasadnionych oczekiwań do przyznania pomocy. By wystąpić przeciwko Regionowi Veneto, wyżej wymienione przedsiębiorstwa musiałyby wykazać w pozwie, że jakiś akt narusza ich interesy. Władze włoskie są zdania, że takim aktem jest nieprzyznanie finansowania wraz z unieważnieniem listy: jedynie odroczenie wypłaty albo unieważnienie uchwały nr 4102/99 mogłyby być uzasadnioną podstawą do wniesienia pozwu, jako akt szkodzący zasadnym oczekiwaniom dotyczącym otrzymania przyznanej pomocy.
- (46) Jeśli chodzi o zastrzeżenia Komisji w odniesieniu do korzystania z pomocy agromonetarnej i nadsubskrypcji, o których mowa w punkcie 31 pisma dotyczącego wszczęcia procedury, władze włoskie precyzują, że:
- program pomocy dla inicjatyw w sektorze rolno-spożywczym, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 951/97, który wykorzystywał fundusze pochodzące ze wzrostu wartości lira włoskiego na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 724/97⁽²⁶⁾, wchodzi w zakres programu działań dla Włoch zatwierdzonego przez Komisję notą 5372 z dnia 2 lipca 1998 r.;
  - sumy nadsubskrypcji pochodziły z finansowania kwot dodatkowych w stosunku do kwot już przeznaczonych z Funduszu odnawialnego na rzecz wdrażania polityki wspólnotowej odnośnie RPO Veneto, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) 951/97, który to RPO Veneto został przyjęty za podstawę prawną będąc zatwierdzonym przez Komisję na mocy decyzji (WE) C/96 2598 z dnia 2 października 1996 r..

- (47) Władze włoskie nie podzielają zdania Komisji co do sposobu obliczania pomocy oraz logiki przedstawionej przez Komisję w pkt 27 pisma dotyczącego wszczęcia procedury. Ustanowiona suma (5 miliardów ITL, czyli około 2,5 miliona EUR) miałaby zostać wykorzystana przy zachowaniu znaczącego wskaźnika pomocy, czyli 30 % inwestycji kwalifikujących się do korzystania z pomocy, która wyniosłaby 15 miliardów ITL, czyli 7,5 miliona EUR. Dotychczas wskazana wielkość inwestycji kwalifikujących się jest czysto teoretyczna, ponieważ jest ona uzależniona od kolejnej analizy technicznej projektów, od kolejnego ich prześledzenia, od nowej weryfikacji dopuszczalności podmiotów, nowego ustalenia wielkości inwestycji, itd. Taka ponowna analiza miałaby zostać przeprowadzona w przypadku istnienia konkretnych perspektyw na możliwość finansowania tak, aby nie stwarzać kolejnych obciążeń w stosunku do przedsiębiorstw będących potencjalnymi beneficjentami.
- (48) Jeśli chodzi o finansowanie inwestycji jeszcze znajdujących się na liście z funduszy udostępnionych przez PROW dla Regionu Veneto 2000-2006 (15 przedsiębiorstw figurujących na liście złożyło wnioski w ramach wymienionego PROW, patrz pkt 32), właściwe organy zapewniły, że będą one możliwe do sfinansowania o ile spełniają wszystkie wymagania wspomnianego PROW, wśród których znajduje się i to, że nie rozpoczęto działań, względem których złożono wnioski o finansowanie.

V. OCENA POMOCY

- (49) Na mocy art. 87 ust. 1 Traktatu WE jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów. Środki przewidziane przez przedmiotową decyzję odpowiadają tej definicji z poniższych powodów.
- (50) Środki, o których mowa, pochodzące z funduszy Regionu Veneto, sprzyjają niektórym przedsiębiorstwom i operatorom (przedsiębiorstwa działające w sektorze przetwarzania i obrotu produktami rolnymi) i mogą mieć wpływ na wymianę handlową, ponieważ włoska produkcja rolna stanowi ok. 14,07 % europejskiej produkcji rolnej⁽²⁷⁾.
- (51) Jednakże, w przypadkach przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu, niektóre środki mogą, w drodze odstępstwa, być uważane za zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (52) W tym przypadku, zważywszy na naturę powyżej opisanych środków, jedynym odstępstwem, na które można by się powołać, jest to przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, według którego można uważać za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc przeznaczoną na ułatwienie

⁽²⁵⁾ Sąd Kasacyjny Działy Łączone 500/1999.

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 108 z 25.4.1997, str. 9.

⁽²⁷⁾ Najnowsze dostępne dane Eurostat, które pochodzą z 2003 r., czyli dotyczą 15 państw.

rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

- (53) Aby móc skorzystać z odstępowania, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, pomoc przeznaczona dla inwestycji w sektorze przetwarzania i obrotu produktami rolnymi musi być zgodna ze stosownymi postanowieniami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi⁽²⁸⁾. Tam, gdzie rozporządzenie to nie znajduje zastosowania albo jeśli nie zostaną spełnione wszystkie niezbędne wymagania, pomoc musi zostać oceniona w świetle stosownych postanowień *Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa*.
- (54) Zważywszy, że przedmiotowy program pomocy nie ogranicza się tylko do małych i średnich przedsiębiorstw, nie można zastosować rozporządzenia WE nr 1/2004. Dlatego też ocena zgodności pomocy musi opierać się na *Wytycznych*, a dokładnie na pkt 3.5, 3.6 i 4.2 *Wytycznych*.
- (55) Zgodnie z pkt 3.5 i 3.6 *Wytycznych*, Komisja uważa, że – aby były zgodne ze wspólnym rynkiem – środki pomocy muszą zawierać element motywujący albo wymagać rekompensaty ze strony beneficjenta, a pomoc udzielona na działania już podjęte nie zawiera niezbędnego elementu motywującego i dlatego należy ją uważać za pomoc operacyjną. W przypadku wszystkich programów pomocy, za wyjątkiem tych o charakterze kompensacyjnym, należy zakazać udzielania pomocy na rzecz działań już rozpoczętych lub podjętych zanim wniosek o finansowanie został przedłożony właściwym organom.
- (56) W ramach programu pomocy ustanowionego na podstawie art. 35 UR 5/2000, przewiduje się wyłącznie finansowanie projektów przedsiębiorstw rolno-przemysłowych, które po złożeniu wniosku o skorzystanie ze środków współfinansowania w czasie trwania programu przewidzianego na lata 1994/1999, zostały uznane za dopuszczalne do finansowania poprzez wpisanie na odpowiednią listę sporządzoną przez organy regionalne, ale które nie otrzymały tego finansowania z powodu braku funduszy publicznych (zwanych dalej „projektami pozostałymi na liście”). W przypadku niektórych projektów pozostałych na liście, inwestycje rozpoczęły się po złożeniu wniosków o finansowanie w ramach programu przewidzianego na lata 1994/1999.
- (57) Komisja, na podstawie informacji zebranych w ramach oficjalnej procedury badawczej, uważa, że notyfikowany program pomocy jest zgodny z zasadami wspólnego rynku, ale żeby móc skorzystać z pomocy przewidzianej w ramach notyfikowanego programu, wszystkie projekty pozostałe na liście muszą spełniać warunki, o których mowa w punkcie 4.2 *Wytycznych*. Pomoc może być więc przyznana wyłącznie:
- a) przedsiębiorstwom, których działalność gospodarcza przynosi dochód;
  - b) przedsiębiorstwom, które spełniają minimum wymogów w zakresie ochrony środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt;
  - c) jeśli intensywność pomocy nie przekracza 50 % inwestycji kwalifikujących się w regionach Celu 1, a 40 % w pozostałych regionach;
  - d) jeśli kwalifikujące się wydatki dotyczą budowy, zakupu lub ulepszania nieruchomości, nowych maszyn i sprzętu i kosztów ogólnych oraz nie przekraczają 12 % wyżej wymienionych wydatków;
  - e) jeśli w wystarczającym stopniu została udowodniona obecność normalnych rynków zbytu na przedmiotowe produkty. Przy przyznawaniu pomocy, władze włoskie muszą zwrócić uwagę na ewentualne ograniczenia dotyczące produkcji oraz ograniczenia dotyczące wsparcia wspólnotowego w ramach wspólnych organizacji rynkowych. W szczególności nie dopuszcza się pomocy, która w jakikolwiek sposób wykracza poza zakazy lub ograniczenia ustalone w ramach wspólnych organizacji rynkowych ani pomocy, która dotyczy produkcji i obrotu produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne.
- (58) W drodze wyjątku z pomocy będą mogły skorzystać projekty inwestycyjne, o które wnioskowano w czasie trwania programu, który zakończył się dnia 31 grudnia 1999 r., i które zostały wówczas uznane za kwalifikujące się do pomocy, ale nie zostały sfinansowane z braku środków finansowych, z zastrzeżeniem, że będą mogły otrzymać pomoc tylko te projekty inwestycyjne, których realizacja rozpoczęła się po złożeniu wniosku o finansowanie na ręce właściwych organów.
- (59) Komisja uważa za kwalifikujące się również inwestycje wskazane w pkt 57, po przeanalizowaniu dokumentów związanych z postępowaniem administracyjnym zastosowanym przez właściwe organy w odniesieniu do przyznania pomocy w ramach programu trwającego w latach 1994/1999 i zgodnie z praktyką interpretacyjną ówczesnie stosowaną⁽²⁹⁾. Zgodnie z tą praktyką, w ramach programu pomocy, który jawi się jako uzupełnienie poprzedniego programu, pomoc przyznana na działania podjęte przez beneficjenta już po złożeniu wniosku o finansowanie, złożonego przy okazji poprzedniego konkursu, nie jest pozbawiona niezbędnego elementu motywującego i dlatego też nie może być uznana za pomoc operacyjną, pod warunkiem, że działania rozpoczęły się po tym, jak wniosek o przyznanie pomocy został złożony na ręce właściwych organów i uznany przez nie za dopuszczony do finansowania.
- (60) Komisja uważa za słuszne przypomnieć władzom włoskim, że do aktualnej praktyki należy uznanie za pozbawioną niezbędnego elementu motywującego pomoc przyznaną działaniom podjętym po złożeniu wniosku na ręce właściwych organów, ale przed zaakceptowaniem tego wniosku poprzez wiążący akt prawny wydany przez organ administracji publicznej w stosunku do (kandydujących) beneficjentów⁽³⁰⁾.

⁽²⁸⁾ Dz.U. C 1 z 1.1.2004.

⁽²⁹⁾ W ten sposób wypowiedziała się już Komisja w przypadku pomocy nr 715/1999, w pismach SG(2000) D/105754 z 2 sierpnia 2000 r.

⁽³⁰⁾ Taki jest sens art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1/2004, patrz przypis 20.

- (61) Jeśli chodzi o wykorzystanie pomocy agromonetarnej oraz nadsubskrypcji przez władze włoskie dla celów finansowania projektów pozostałych na liście przed dniem 31 grudnia 1999 r., władze włoskie potwierdziły, że wykorzystanie funduszy pochodzących z rewaloryzacji lira na mocy rozporządzenia WE nr 724/97 na środki przewidziane przez RPO Veneto, o których mowa w rozporządzeniu, zostało zatwierdzone przez Komisję poprzez notę nr 5372 z dnia 2 lipca 1998 r., podczas gdy kwoty nadsubskrypcji pochodziły z finansowania kwot dodatkowych w stosunku do tych już przeznaczonych z Funduszu odnawialnego na rzecz wdrażania polityki wspólnotowej odnośnie RPO Veneto. Dlatego też Komisja stwierdza, że nie doszło do nadużycia decyzji o zatwierdzeniu pomocy, ani do przypadku pomocy niezgłoszonej, ponieważ finansowanie odbywało się przy pomocy środków przewidzianych przez obowiązujący w tym czasie RPO Veneto.
- (62) Jeśli chodzi o jednorazowy charakter programu pomocy, właściwe organy wyjaśniły, że termin ten został użyty, by dać do zrozumienia, że tego programu pomocy nie można łączyć z innymi programami, jest on skierowany wyłącznie do przedsiębiorstw pozostałych na liście i nie może zostać wykorzystany do innych działań: kiedy na liście nie będzie już żadnego przedsiębiorstwa, wygasną również skutki prawne i finansowe przedmiotowego programu. Właściwe organy wskazały początkową dotację finansową w kwocie około 2,5 milionów EUR, zastrzegając sobie prawo do zintegrowania jej z innymi środkami w przypadku, gdy powyższa kwota okaże się niewystarczająca, by utrzymać znaczący wskaźnik pomocy publicznej dla projektów kwalifikujących się do finansowania. Właściwe organy zobowiązały się zakomunikować Komisji każdy wzrost o ponad 20 % początkowej dotacji.
- (63) Dopuszczanie do wzrostu pierwotnego budżetu istniejących programów jest stałą praktyką Komisji. Praktyka ta została ustanowiona w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽³¹⁾. Komisja uważa, że, w świetle wyżej wspomnianego przepisu, wzrostu nieprzekraczającego 20 % pierwotnego budżetu programu pomocy nie należy uważać za zmianę istniejącego programu i że jeśli władze krajowe przekroczą tę stopę procentową, to taka zmiana

musi zostać notyfikowana w sposób, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 794/2004. Dlatego też nie ma przeciwwskazań, by władze włoskie podniosły wysokość pierwotnego budżetu przedmiotowego programu pomocy, jeśli przebiega to w zgodzie z zasadami procedury.

VI. WNIOSKI

- (64) W świetle powyższego Komisja jest zdania, że pomoc ustanowiona w art. 35 UR 5/2000 na rzecz przedsiębiorstw działających w sektorze przetwarzania i obrotu produktami rolnymi jest zgodna z postanowieniami punktu 4.2 Wytocznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa. Środki pomocy mogą zatem skorzystać z odstępstwa, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc, którą Republika Włoska zamierza uruchomić na mocy art. 35 Ustawy regionalnej Veneto nr 5/2000, jest zgodna ze wspólnym rynkiem, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w art. 2.

Artykuł 2

Władze włoskie notyfikują Komisji każdy wzrost przekraczający 20 % pierwotnego budżetu programu pomocy ustanowionego na mocy art. 35 ustawy regionalnej nr 5/2000.

Artykuł 3

W terminie dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji, Włochy powiadamią Komisję o działaniach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽³¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.